

Frihed!

Lighed!

Broderskab!

Arbeidet er kilden til al rigdom, og hele adbyttet bør tilfalde dem, som arbejder.

Arbeidets ordning ved statens overtagelse af produktionen.

Gratis og fælles undervisning i statskoler oprettelse af børneopdragelsesanstalter.

Indførelse af normalarbeidsdag.

Afrydelse af alle sociale og politiske uligheder, som deler folket i klasser.

Social-Demokraten.

Organ for det norske arbeiderparti.

Bladets ekspedijon er i Øvre Boldgade 13. — Redaktionskontoret: Akersvejen 12.

Almindelig, lige og direkte valgret for alle mænd og kvinder fra 22-aars alderen.

Valgdag paa en almindelig fridag.

Gratis og offentlig retspleie.

Oprettelse af et folkeværn istedetfor det nuværende militærhjem.

Human omsorg for syge, gamle og arbejdsinvalider ved staten.

Religionen erklæres for en personlig sag.

Nr. 33.

Bladet kan bestilles paa alle postanstalter og i Kristiania i exped. Pris 1 kr. kvartalet, iberegnet porto, eller 10 øre pr. uge indenbys.

Torsdag den 1ste maj 1890.

Bladet udkommer to gange ugentlig. Avertissementer indrykkes for 10 øre pr. petittlinie. For flere ganges indrykning gives rabat.

7. aarg.

Karl Marx.

„Har man først erkjendt grundlaget for Karl Marx's kritik, gripes man ligesom av en jernklo, man drages uimotstaaelikt med av hans skarpe og logiske bevisførelse.“

Hv. statsraad Niels Hertzberg.

Karl Marx, forfatter til „Kapitalen“ og den moderne socialismes far, er født i den rhinske by Trier den 5te maj 1818. Hans første fagstudium var retsvidenskab, som han dog snart la til side for at tage fat paa filosofi og historie. I 1842 overtog han redaktionen av bladet „Rheinische Zeitung“, som blev utgivet av rhinprovincernes liberale burjuaasi, men allerede i 1843 blev bladet undertrykt av autoriteterne. Marx rejste herefter til Paris, hvor han sammen med Arnold Ruge udgav de „tyst-franske aarboer“ og iøvrigt satte sig nøje ind i de stedlige socialpolitiske forhold.

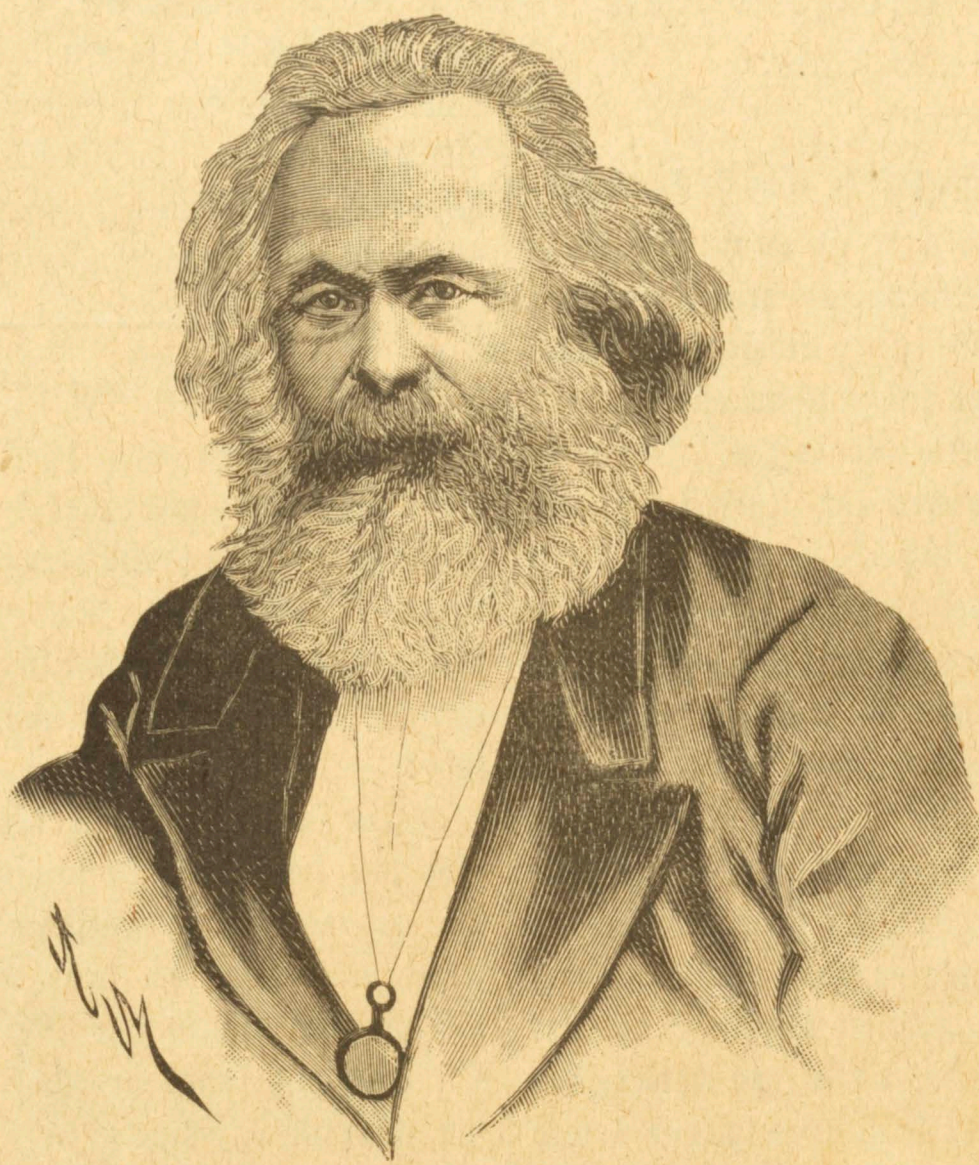
I Paris paabegyndte Marx en kritik av den tyske filosof Hegels retsfilosofi, hvorved han for første gang fremsatte sine grundanskuelser om historien og det menneskelige samfund's tilværelsesformer.

Paa forlangende av den prøjiske regering blev Marx i foraaet 1845 uvrift av Frankrige, hvorefter han tok til Bryssel. Her udgav han sin „Abhandling over frihandelen“ og „Filosofiens elendighed“, begge skrevet i det franske sprog. Det sidnævnte skrift var holdt i en stærk polemisk form og rettet mot den franske socialist Proudhon, hvis „Elendighedens filosofi“ gav Marx anledning til sin kritik av maaborgerlig tankemaate og maaborgerlig socialisme.

I Bryssel tok Marx ogsaa del i den praktiske agitasjon, grundlagde en tyssk arbejderforening og holdt foredrag over lønarbejdet, hvori han videre gennemførte og populariserede sine nye teorier. I 1847 indtraadte han i det allerede for lang tid siden oprettede hemmelige „kommunistforbund“, som han nu med rastløst enerjigt forvandlede fra et selskab av sammenhørende til det første led i den tysske socialdemokratiske organisasjon. Efter dette stykke arbejdes lykkelige tilendebringelse blev Marx tillikemed hans trofaste ven og medarbejder Friedrich Engels betroet at forfatte et manifest, hvori det nydannede forbunds principer blev uttalte. Dette gennemførtes i „Det kommunistiske manifest“, som udkom i 1848, kort før februarrevolutionen, og som siden den tid er overjat i næsten alle europæiske sprog.

Da Marx ogsaa blev utvift av Belgien, vendte han efter indbydelse av den republikanske, provisoriske regering tilbage til Paris, hvor han motarbejdede de vanvittige bestræbelser for at bevæpne de tysske arbejdere i Frankrige og derved sætte dem i stand til at „lave“ revolution i Tyskland.

Efter den tysske martsrevolution i 1848 vendte Marx atter tilbage til Tyskland og grundede i Köln „Neue rheinische Zeitung“, i hvilken han overfor al forloren demokratiske i pressen paa en energisk og yderliggaaende maate forægtede proletarietets sak, indtil bladet den 19de maj 1849 blev undertrykt. Det

Karl Marx.

Opstillingen paa Youngstorvet.

Musik.	Musik.	Musik.	Musik.	Musik.	Musik.
• Cigararbejdernes forening.	• Demonstrationsfanen.	• Bagersv. forening.	• Bødkernes forening.	• Typografernes forening.	• Fyrbøtternes forening.
• Formernes forening.	• Kobber- og Blikkenslagnes forening.	• Pladearbejdernes forening.	• Mekanikernes forening.	• Snekkertorbunder.	• Skomakersv. forening.
• Stenhuugernes forening.	• Skreddersv. forening.	• Malersv. forening.	• Seilduksarbejd. forening.	• Telefonarbejd. forening.	• Hovedbest. og repræsentantsk.
• Social-demokr. forening.	• Social-Demokraten.	• Musik.	• Musik.	• Musik.	• Musik.

De forskjellige foreninger opstiller paa Youngstorvet med fanerne ved siden av hinanden som betegnet ved det sorte punkt, i den orden som ovenfor angivet, saaledes at de to demonstrasjonsfaner og derefter Social-demokratisk forenings fane opstiller nærmest Youngsbakken og den sidste demonstrasjonsfane nærmest Pløens gate, og deltagerne slutter sig bagud mod basarboderne, hver under sin fane; under den sidste (demonstrasjonsfanen) slutter sig de, der ikke tilhører nogen forening.

„Social-Demokraten“

ejes og udgives av arbejdere, fag- og arbejderforeninger i Kristiania og Bergen.

„Social-Demokraten“

uttkommer nu 2 gange om uken og koster

1 krone kvartalet, 33 øre maaneden.

Alle nye abonnenter faar det utkomne (ca. 100 sider) av den nu gaaende roman:

„Samfundets stedbarn.“

Hvis tilstrømningen av abonnenter blir som i det sidste, vil bladet snart utkomme

3 gange om uken.

Ekspedijon: Øvre Boldgate nr. 13.

siste numer som utkom, var trykt med røde bokstaver og indeholdt et virkningsfuldt dikt av Ferdinand Freiligrath.

Endnu engang forsøkte Marx at slaa sig ned i Paris, men blev av regjeringen opfordret til enten at forelægge sit opholdssted til det avsides liggende Bretagne eller at forlade landet. Han rejste derfor til London, hvor han næsten uavbrudt opholdt sig til sin død den 14de marts 1883.

Efter Napoleon den tredjes statskup offentliggjorde Marx boken „Napoleon Bonapartes 18de brumaire“, og i aaret 1853 skrev han sin „Avsløring av kommunistprocessen i Köln“.

Reaksjonen i Europa har paa dette tidspunkt bredt sig i næsten alle europæiske stater og umuliggjort al agitatorisk virksomhed. Marx' ophold blir av den grund for ham tiden for hans betydeligste forfattervirksomhed over økonomiske emner, hvortil det britiske museums utmærkede bibliotek og Londons stilling som midtpunkt for verdenssamkvemmet ydede ham en væsentlig understøttelse. Som frukt av disse studier udkom 1859 „Eil kritiken over den politiske økonomi“, første hefte. I aaret 1860 svarede Marx i skriftet „Hr. Vogt“, paa de mot ham av Karl Vogt rettede angrep, og beskylde denne sin motstander for at staa i Napoleons sold. Vogt blev virkelig ogsaa fundet opført i de 10 aar efter i slottet Tuilerierne opdagede og av den republikanske septemberregjering offentliggjorte liste over keiserdømmets agenter. Ifølge denne liste skulde Vogt i August 1859 ha mottatt 40,000 frks. av de hemmelige fonds for sin agentvirksomhed.

I aaret 1867 utkom i Hamburg Karl Marx's hovedværk „Kapitalen, kritik av den politiske økonomi“, første bind. Denne bok er efterhaanden overjat paa flere europæiske sprog og utkommet i 3dje oplag efter initiativ av Marx's mangeaerige medarbejder Fr. Engels.

Imidlertid var arbejderbevægelsen i Europa naaet saa vidt frem, at Marx kunde stride til virkeliggjørelsen av sit længe nærede ønske: Grundleggelsen av en internasjonal arbejderassosiasjon for de mest fremskredne lande i Europa og Amerika. Denne forenings grunnleggelse blev besluttet paa et den 28de septbr. 1864 i St. James Hall i London avholdt meeting (møte), som var sammentaldt for at uttale en fordømmelse av Ruslands politikk i Polen. Internasjonales oprettelse vedtoges, og der valgtes et foreløbigt generallraad med sæde i London. Marx blev sjælen i dette raad, indtil generallraadet foretog en foreningsreise til New-York. Den italienske revolutionsmand Josef Mazzini, hvis lovtast var bleven forkastet, traadte tilbake straks efter at Internasjonale var konstitueret.

Næsten alle de av Internasjonales generallraad efterladte aktstykker er forfattede av Marx. Desværre hindredes Internasjonale i sin videre virksomhed av de anarkistiske elementer, som under russeren Michael Bakunins ledelse hadde sneget sig ind i assosiasjonen og som, idet de stræbte efter at opnaa herredømmet i den, betjente sig av de smud-

sidste midler overfor den mere besindige ledelse. Følgen heraf blev, at Internasjonale splittedes; anarkisterne grundlagde en selvstændig organisation, som under sine forsøg paa at motarbejde Internasjonale selv gif i stykker, men det gamle Internasjonale havde allerede forinden maatte forlægge sin virksomhed til New-York, hvilket var ensbetydende med dets forsvinden fra den offentlige skueplads.

Stjønt det paa denne maate mislykkedes for Marx at samle alle landes arbejdere i et internasjonalt forbund, har hans arbejde dog baaret frukt for hele den verdensbevægelse, der av arbejdere i alle lande er rejst paa Internasjonales ruiner. Og dertil kommer, at Marx efter asfociationens opløsning fik friere hænder til at kaste sig over sine socialøkonomiske studier. I hans efterladenskaber forefindes manuskriptet til „Kapitalen“s anden Del, over 1000 foliosider stærk. Dette arbejde er utkommet efter forfatterens død, gjenemset av Fr. Engels. Tredje del, Teoriens historie, som Marx ikke naadde at lægge haand paa, er det forbeholdt Engels at utarbejde alene, og han er antagelig den eneste, som vil kunne gjøre dette i fuld overensstemmelse med Marx's egne tanker.

Efter Marx's død, den 14de marts 1883, viste det sig, i hvor høj grad hans virken og værker hadde vundet ham tilhængere og venner. Tysklands og Nordens socialdemokrater, Ruslands revolusjonære, Vest- og Sydeuropas socialister saa vel som Amerikas arbejdere lagde paa den mest ufremtmede maade for dagen, at de i Marx saa deres største videnskabelige forhøper.

Karl Marx's jordiske levninger er begravde paa kirkegården Highgate i London. Men hans aand vil aldrig forlade proletariatet i dets kamp mot kapitalismen.

Sang for otte-timers-dagen.

Faldne er nu vintrens sidste skanker,
broder, du maa ut at sole dig!
Tusender av kjække hjærter banker
imot dit idag, den første maj.
Verdens ungdom smykker sig i haabet
under vaarens lysgrønne tag,
og mot ranet rigdom fliger raabet
om den otte-timers-arbejdsdag.

Frighed er der talt om uten ende
men i ordets lange bitre kv
glemtes frighed for de raske svende,
som i slid hentæller deres liv.
Flere mand ved høvl, ved murste, hammer,
og reserven frem i alle fag,
færre ord om næstens nød og jammer,
op med otte-timers-arbejdsdag!

Daglig hører vi maskinen brummer,
halve døgnnet hviner travle hjul,

Leve socialismen!

Kammerater!

Det sukker og stønner under jorden fra
miljoner menneskebryst, fra de miljoner av
mænd, kvinder og børn, der træller nat som
dag dybt nede i de mørke, kvalme gruber.
Elenighedens bor i deres hjem, sorg og kum-
mer i deres bryst, og ulykken svæver stadig
over deres hoder; de slider og stønner, indtil
de dødsstrakte synker om mot fjeldvæggen; ei
eneste ord kommer over deres tørre læber —
„barmhjertighed?“

Sør hvor det buldrer og larmer fra de
store jødede murbygninger, mens gnister og
tyk svart røg strømmer ut av de kjempe-
mæssige damppeber. Gaar vi ind i en saa-
dan bygning, mærker vi, hvorledes baade gulv,
vægge og tag ryster; en trykkende hed, med
stær av støvpartikler opfyldt luft, slaar os
imote; vi er paa en fabrikk — maskiner, driv-
hjul, aksleledninger og drivremme bevæger sig
overalt, saa det klapper og summer derved;
I vet, at det er en irriterende lyd. Mænd,
kvinder og børn er her overalt i tvaal berø-

lønner og kun byder usle krummer
og til husly kun et nøgent skul.
Trætte søker vi et fattigt leje,
trætte staar vi op med slavens nag;
nu skal over lande fanen vaje
for den otte-timers-arbejdsdag.

Ret nu ryggen, bror, løst blifket, søster!
vet I ikke, det er eders tur?
har I glemt, at I har stærke røfter?
Lodsyng da den vaagende natur.
Lige tid til arbeid og til hvile
og til kamp for livets unge sak;
første maal, hvorhen jer kraft maa
stille,
er den otte-timers-arbejdsdag.

A. C. M.

Otte-timers-arbejdsdagen.

(Dansk „Arbejderen“.)

Normalarbejdsgangens nødvendighed.

Det har længe vært en paa alle gater
og stræder utropt sætning, at arbejderen var
en frit herre over sin egen arbejdskraft, som
han kun behøvede at følge naar og til hvad
pris han vilde. Dette var teorien. Den prak-
tiske virkelighed har mere end tilstrækkelig godt-
gjort, at teorien er løgn.

Enhver arbejder vet, at vil han ikke
dø av sult, maa han ta arbejde, hvor han
kan saa det, enten han synes om mesteren eller
ej, og maa ta „dagens pris“ enten den er
høj nok til at han kan leve ordentlig for den
eller ej. Han vet, at han kan ikke bestemme,
hvad tid han vil arbejde, og hvad tid han ikke
vil. Han vet, at der er dage, uker, maaned-
er, hvor han maa gaa og drive, om han nok
saa gjerne vil arbejde, og at, naar han saar
arbejde, han da som oftest maa henge i med
et ufanselig slid fra tidlig morgen til silde
aften.

Dg de herrer arbejdsgivere vet det samme.
Det er derfor fabrikanter, som hverken standser
deres maskiner dag eller nat. Der er arbej-
dere som har en daglig arbeidstid paa indtil
17 timer!

Hvad er følgen av dette slid paa arbej-
derne? Arbejdernes gjennemsnitslevaalder er
kortere end de bedre stillede klassers. Det vil
sige, den lange arbeidstid koster arbejderen aar
av hans liv.

Arbejderen eldes tidligere end de andre
samfundsmedlemmer, blir før arbeidsudyktig
og maa, selv hvor han naar en like saa høj
alder som disse, som regel henløpe sin alder-
doms aar i endnu større elendighed end sine
sure arbeidsaar.

Arbejderen's børn tør i større mængde
end de bedre stillede, og den oppvoksende slækt
blir for hvert aar mere svækket, saaledes som
de militære sejjonsprotokoller kan godtgjøre.
Den lange arbeidstid, hvori ofte baate faren

gelse, de følelseløse maskiner er deres herrer,
de levner dem intet øjeblik hvil, uden rast
og ro maa de passes; uden rast og ro gjør
de sine mekaniske bevægelser, indtil det øjeblik
deres besiddet (brugsheren) har befalet, at
de skal stanjes; ham lystret de, ingen anden.

Men før den tid, før maskinerne stanjes,
hvor mangt et bekymret, bønligt blif kastes
da ikke fra de trætte arbejderes øjne hen paa
fabrikshjertet, der langsomt fortsætter sin gang;
barmhjertighed staar der at læse i disse blif
— barmhjertighed.

Den usle løn rækker ikke til. Arbejderen
slider med forsøgt anstrængelse, og naar han
paa lønningsdagen mottager ukelønnen, ser
han paa denne og paa sin mæktige herre.
„Barmhjertighed“ skrifer det inden i ham,
men frem mellem læberne kommer ikke en lyd.
Naar han saa gaer hjem, saa trøster han sig
som saa mange gange før med, at der er dem,
der har det endda værre end ham, eller med
at han maa være glad, saalenge han har
saapas fortjeneste.

Det varer dog sjelden længe, før lønnen
blir slaat ned. Atter skrifer det inde i ham

og moren er optaget, berøver børnene al den
pleje og omhu, et hjem ellers kan stasse, øde-
lægger familjelivet for baate børn og for-
ældre.

Det strænge slid gjør arbejderne mindre
motskandskraftig over for sykdom, til et lettere
bytte for smittesotter.

Den lange arbeidstid sløver arbejderen.
Den hindrer ham i at saa den aandelige hvile,
som adspredelser giver findet. Den hindrer
hans deltagelse i, ja kvæler hans interesse for
aandelige nydelser. Den utelukker ham fra at
saa del i det beste gode, samfundslivet kan
frembringe: kunstens og vitenskapens frukter.

Med ét ord: den lange arbeidstid for-
korter hans liv, ødelægger hans børn, umu-
liggjør hans familjeliv og sløver hans aand.

Dette kan ikke gaa længere. Arbejderne
er mennesker: de har andre krav at tilfreds-
stille end de rent dyriske, de er medlemmer av
samfundet, men et samfund har kun mening,
naar det filter sine medlemmer delaktighet i
alle dets frukter. En forandring maa ske. Ar-
bejdsgangens forførelse, normalarbejdsgangens
indførelse er uundgaalig nødvendig!

Dens mulighed.

Arbejdsgangen maa indskrænkes. Men er
det muligt at gjøre dette? Kan samfundet
undvære den arbeidstid, der frigjøres ved otte-
timers-arbejdsgangen? Kan der i en kortere
arbejdsgang bli frembrakt tilstrækkelig til at alle
kan saa nok av klær og aandelig og legemlig
føde?

Det er ikke mangel paa fødemidler, der
gjør den største del av samfundet til fattige.
Der er raastof og arbeidsmidler nok til at
frembringe, hvad der behøves, men den store
del av befolkningen har ikke raad til at kjøbe.
Dg hvis den lange arbeidstid var nødvendig,
saa vilde vi selvfølgelig ikke høre tale om ar-
bejdsløshed, ikke tale om at „spasere“ i maa-
neder; saa vilde alle maskiner arbejde og alle
hænder være i virksomhed.

Men saaledes er det ikke. Vi ser ar-
bejdsløse paa alle aarstider og i alle fag; og
mange fabriker gaar ikke, og der er mange ma-
skiner, som slet ikke tages i bruk, fordi menneske-
kjød og blod er billigere end jern og staal!

Disse arbeidsløse, disse standfede fabrikker
og unyttede maskiner er rede til at træde til,
om det behøves, saa snart arbeidsgangen ind-
skrænkes.

Desuten, hvis en 10-timers arbeidstid
indskrænkes med en femtedel til en otte-timers,
vil ikke dermed det i en arbeidsgang frem-
brakte produkt bli formindsket med en femte-
del. Erfaringen viser, at der i den korte ar-
bejdsgang utføres et forholdsvis baate bedre og
en større mængde arbejde end i den lange.

Der er derfor ingen fare for, at sam-
fundets frembringelser skal formindskes ved en
kortere arbeidsgang. Normalarbejdsgangen er
mulig!

„barmhjertighed“; atter trøster han sig med,
at det kunde være enda værre. Dg det blir
værre for saa mange. En skjøn dag er lage-
ret overfyldt, mange saar avsted; fra dør til
dør, fra sted til sted vandrer de nu og tigger
om arbejde, tigger om barmhjertighed. Den
sidste dør er fattigkassens; men inden de naar saa
langt, har lidelsen og hungeren mærket dem dybt.

Spormangt et skrik paa barmhjertighed
har ikke forgjæves lydt, forinden de naadde
denne dør. Gamle utslidte arbeidere, der i
sit liv ved sit arbejde har frembragt rikdomme,
staar her med rystende knæ og skjælvende hæn-
der og venter paa, at det samfund, som de
har vært med at berike, skal stemple dem som
offentlige tiggere, med andre ord, vise dem
offentlig barmhjertighed.

Fattigkassens barmhjertighed er bitter,
saare bitter, og dog, hvor mange hundrede
har ikke forgjæves anropet selv denne om barm-
hjertighed. Hvor mangen stakkars kvinde har
ikke her lagt paa knæ og forgjæves tryglet
om brød til sine børn, eller hvormange har
ikke forgjæves tryglet om lækehjelp til sine
kjære, der var døden nær.

Normalarbejdsgangens berettigelse.

Den forkortede arbeidsgang er ikke blot
mulig uten at gripe forstyrrende ind i sam-
fundsproduksjonens gang, den er kun en sim-
pel ret for arbejderne, utsprungen av denne
produksjon.

Hvad er det, der har slabt den moderne
lønarbejderklasse? Hvad skyldes den nød og
fattigdom, det store flertal av samfundet lever
i? Hvad hindrer arbejderne fra at finde sta-
digt, indbringende arbejde?

Maskinerne!

Maskinerne yder to ting: besparelse av
kraft og besparelse av tid.

Naar en maskine indføres i industrien, er
det enten fordi den kan erstatte saa megen
menneskelig arbejdskraft, eller fordi den ut-
fører et arbejde i saa meget kortere tid, at det
blir billigere at bruke den end det hittil be-
nyttede antal arbeidere.

Hvem har nu taget fordel av disse to
mæktige rigdomskilder: kraft- og tid-besparelse?
Kapitalistene og deres klasse! Hvorfor?

De har som regel ikke opfundet maski-
nerne. De to viktigste maskiners opfindere,
dampmaskinens og maskinvævens, var, den ene
en arbejder, den anden en barber. Men om
saa godt som alle maskiner kan man se, at
de ikke er nogen enkelt mands opfindelse. De
springer ikke fuldfærdige ut av en enkelt mands
hode, mand efter mand, slækt efter slækt
føjer et nyt led til deres bygning. De er et
stykke samfundsarbejde.

Enkelte mænd har kunnet tilegne sig disse
samfundsopfindelser, fordi de eller deres for-
fædre med vold hadde tilegnet sig store dele
enten av folkets fællesjendom, jorden, eller av
utbyttet av andre menneskers arbejde. Men
et samfund har kun mening, naar det staffer
flertallet av sine medlemmer den lykkeligst mu-
lige tilværelse; og naar denne tilegnelse av
maskinerne tvært imot staffer flertallet den
ulykkeligste tilværelse, blir samfundets opret-
tholdelse meningsløs.

Det er derfor kun ret og billigt, at dette
flertal, arbejderne, saar del i maskinernes goder.
Dg dette saar de ved en normalarbejdsgang.
Denne giver dem del i kraftvindingen ved at
tillade dem at slite mindre paa deres egen or-
ganisme, og i tidsvindingen ved at frigjøre
mere av deres til kapitalistens pengekap
bundne tid.

Derfor er en normalarbejdsgang fuldt be-
rettiget.

Naar vi har en lang arbeidstid,

blir vi sløve baade paa sjæl og legeme, vi
er ute av stand til at kunne motstaa vore
undertrykkere, ute av stand til at fatte det
nedværdigende i vor stilling.

Vi ser ikke, at vi da kun er maskiner
til at frembringe rikdom, lykke og velvære
for dem, som ikke arbejder, at vi kun er den
blomst, hvorfra de besiddende suger samfun-

Kammerater! barmhjertigheden er en
løgn, barmhjertigheden er en talemaate, intet
andet; den lindrer ikke den fattiges nød eller
den sykes elendighed, den bringer ikke sorg og
ulykke, trældom og foragt ut av verden;
der maa noget andet, noget virkeligt til.
Kun ét vet jeg, at barmhjertigheden har vært
brugt og fremdeles bruges til; den bruges
av de saa inden overklasserne, der endnu ikke
er aldeles samvittighedsløse, av de saa, i hvem
selvbebrejdelsens røst endnu ikke er aldeles
forstummet; av dem bruges den — til at
dæmpe denne røst med.

Barmhjertigheden tørrer ingen taarer av
de ulykkeligste kinder; den er ikke istand til at
utviffe et eneste av de spør, som hungerulven
har efterladt.

Di aars gutterne med de marv og
kraftløse ben, der i sommervarmen ved den
mindste bevægelse svæver, saa det render av
dem, og som i 2 graders kulde fryser, saa
lemmerne dirrer, eller de andre gutter og pifer
med det korte pibende aandedræt, det hule
bryst, de øde magre ansigt, de unaturlig
store glansløse øjne; alle disse hungerens ofre

dets honning, og at det, som der blir til overs for arbejderne kun er slid og utilstrækkelig næring og hvile -- en tilværelse, der er mennesket uoverdig.

Naar vi kun arbejder 8 timer,

har vi mere tid til at tænke over vor stilling. Vi forbruger mindre av vor kraft i andres tjeneste, vi blir stærkere baade paa sjæl og legeme, faar mere avsky for at ernære den klasse av lediggjængere, som nu likesom snyldebyr tærer paa samfundsløgemet, hadet mot det uretfærdige samfund vokser, og samtids bevidstheden om, at vi besidder kraft nok til at kaste det overende. Det er et skridt hen imot et lykkeligere samfund, hvor trædom under enhver form vil ophøre.

Men vi maa tilkjempe os denne kortere arbejdsdag. Vi maa tvinge den igjennem til trods for al motstand, og vi maa kun stole paa os selv for dens virkeliggjørelse.

Normalarbejdsdagens følger.

Den forlænger arbejderens liv.

Den formindsker hans slægts vanartning.

Den formindsker det tryk, maskinerne utøver, ved at gi ham andel i den ved maskinerne vundne tids- og kraftbesparelse.

Den gir ham mere tid til at nyde livet og bedre raad dertil. Den tillader ham at pleje sin aands udvikling. Derved bringer den ham til i højere grad endnu at forstaa sin egen stilling i samfundet og tænke over det sociale spørsmål.

Den løser ikke dette. Den avskaffer hverken klasseforskjellen eller fattigdommen eller arbejdsløsheden eller de andre med det kapitalistiske samfund sammenhengende onder, men den styrker arbejderklassen aandelig og legemlig; den fører derved et skridt frem mot dette spørgsmåls løsning.

Derfor bør alle arbejdere slutte sig sammen som én mand for at jordre en 8 timers normalarbejdsdag indført i alle fag.

Derfor bør alle arbejdere slutte sig til demonstrasjonen den 1ste maj.

Svorledes skal vi faa normalarbejdsdagen gennemført?

Derfor arbejderne ønsker en normalarbejdsdag gennemført, saa maa de offentlig vise, at de er bestemt paa, at 8 timer og ikke mere skal være en dags arbejde.

Og naar de blot vil, da blir den ogsaa gennemført.

Arbejdsherrerne er selvfølkelig motstandere av vor fordring, og de vil her som ved andre leiligheter gjøre det mest mulige for at forhindre vor fordrings gennemførelse. Nu er det ganske sikkert, at det er vore motstandere, der sidder inde med den officielle makt, og hvorledes kan vi da træde op imot dem?

gaar de ikke om iblandt os som et bevis paa, at barmhjertigheden kun er en frase.

Fra alle hylteres læber lyder ofte dette ord. Præsterne især bruger det og forherliger det; barmhjertighed er for dem noget stort, næst efter troen det største.

„Troen, kan den da bøde paa hungerens kvaler, paa ulykker og savn?“ vil I spørre, og det er ganske naturligt. Jeg skal svare.

J har alle sammen hørt tale om morfin; det er en stærk gift; men nydt i smaa portioner er den ikke dræbende, men har den mærkværdige egenkab, at den bringer den, som nyder den, i en lykkeligstilstand efterfulgt av søvn. Alle forger og beymringer glemmes, al svagheit og smerte forsvinder efter nydelsen av morfinen; men ved oppaagningen er morfinisten slap og tung i hodet, som efter en rus. Bruken av morfinen blir i længden meget stabil, større og større portioner maa morfinisten anvende for at de skal kunne virke, han blir stedsvis svarende baade aandeligt og legemlig; tilslut blir han fuldstændig vanvittig.

Jeg vet intet, som jeg bedre kan sammen-

Saken er simpel:

Naar talen er om en lønningsforhøjelse eller lignende fordring indenfor et enkelt fag, indenfor en enkelt fabrik, saa staar arbejderherrerne jo ogsaa bevæbnede med den officielle makt, og de vil være istand til at motsætte sig gjennemførelsen av enhver fordring fra arbejderens side, og de er ikke alene istand dertil, men de gjør det ogsaa for at fremme deres egne interesser. Der er kun det tilfælde, naar alle arbejdere, eller i det mindste en større del av dem nækter at arbejde under andre end de fordrede betingelser, da bøjer den officielle makt sig for den virkelige; ti uten proletariatets arbeidskraft er den herskende klasse maktesløs, da blir arbejderens fordringer bevilget.

Likeledes med indførelsen av 8 timers dagen.

Naar den herskende klasse ser, at der blandt lønarbejderne er stemning oppe for en forkortet arbejdsdag, naar disse ikke længere vil la sig utbytte mere end 8 timer om dagen, da er den officielle makt tvungen til at bøje sig, og da kan vi faa en lovlig begrænset arbejdsdag, men ikke før.

Den første betingelse er derfor, at arbejderne lærer at indse sin egen makt, at naar han vil, saa „staar alle hjul stille“, og kilden til de herskendes makt stoppet.

Dette formaal har agitasjonen, og derfor skal vi

demonstrere den 1ste maj

for at gyde mot i de forsagte, skjærpe lusten til at virke videre og vise den herskende klasse, at vi vil ha vor del av den fremstridende kulturs frugter og

kun arbejde 8 timer om dagen.

Otte-timers-bevægelsen.

Det tyske socialdemokratis andragende til riksdagen om indførelse av otte-timersarbejdsdagen.

Det i den tyske rigsdagsfraksjons opprop angaaende manifestasjonen den 1ste maj omtalte andragende til riksdagen om indførelse av otte-timersarbejdsdagen er nu sat i omslip. Det forventes, at andragendet vil kunne samle 3 millioner underskifter. Andragendet lyder saaledes:

„Til den tyske riksdag!

Understrevne arbejdere og arbejderster overrækker herved den tyske riksdag de beslutninger, som den internasjonale arbejderkongres i Paris den 19de juli f. a. har vedtaget med hensyn til arbejderbeskyttelseslovgivningen og forventer, at riksdagen vil oppfylde de i disse beslutninger formulerede fordringer, hvis virkeliggjørelse er et livsspørsmål for det arbeidende folk. Er end ikke en virksom arbejderbeskyttelseslovgivning alene egnet til at opphøve den nu herskende økonomiske utbytning

lignende tro med end morfin; ingen som jeg bedre kan sammenligne den troende med end morfinisten. Morfin og tro er begge øjeblikkelig lykkeligjørende gift; begge bringer de forgerne, tvilene og smerterne forøget tilbage gang paa gang, begge kræver stadig større og større doser for at kunne virke, og begge gjør de tilslut ende paa menneskenes forstand.

Samfundet har gjort forskjell paa disse ting. Det har forbudt brugen av morfin, men paabudt brugen av tro. Hvorfor?

Jo, fordi at morfinen svækker menneskets arbeidskraft og gjør dem trodsige, mens troen gjør dem ydmyge og taalmodige; det er deres væsensforskjell. Var resultatene omvendt, vilde vort kapitalistiske samfund ha forbudt troen, hængt præsterne og paabudt nydelsen av morfin.

Vi kan ligesaaletid avskaffe elendigheden ved tro som ved morfin. Evertimod, vi øker den.

Jeg taler kun om troen forsaavidt som den spiller en rolle i det sociale liv, og at den det gjør, kan ikke benægtes, og som saadan er og maa jeg være dens motstander, fordi den staar ivejen for fornusten og selv-

og den dermed forbundne undertrykkelse av arbejderklassen, saa forhindrer den dog den under den ødelæggende virkning av den herskende økonomiske ordning utblivelige fysiske og moralske degenerasjon av arbejderklassen og bærer vejen for de fornødne sociale reformer.

Vi understrevere forventer, at riksdagen vil forstasse den internasjonale kongres beslutninger gyldighed i det tyske rike og at den dermed vil gjøre det første skridt, for at gjøre en ende paa de mest trykkende ulykkelige tilstande, under hvilke arbejderklassen lider ved det nu for tiden herskende produksjonsystem.“

Hesten og mennesket.

Hesten — dette trædyr — er i sammenligning med kropsarbejderen en sand storborger.

I almindelighed velnæret og velstelt arbejder hesten gjennemsnitlig ikke mere end halvt saalange som mennesket. Følgende statistikk vil bevise det:

Bognmandshesten arbejder 5 timer om dagen.

Almindelige arbejdere derimot 11½, kvinder 13 og børn 11 timer gjennemsnitlig. Børnene arbejder nemlig 6 timer i fabrikken og 5 timer paa skolen.

Herkstabshestens gjennemsnitlige arbeidstid er 3 timer daglig, tjenestepikernes og syttelernes derimot 15 timer. Sporvognshesten arbejder 6 timer, sporvognskudsten 12 timer daglig.

Møllerhesten arbejder 5½ time, men aldrig om natten, mens møllerearbejderne arbejder 11 timer, og natarbejde hver anden uke.

Olbruggerihesten arbejder 6 timer, bryggeriarbejderen 12.

Bakterihesten arbejder 7 timer. Bakteriarbejderen 14 timer.

Mot hesten vises den største omhu, den overlæseses aldrig, der er straf for at gjøre det. Mot arbejderen er man hensynsløs, han kan aldrig anstrænge sig nok, kan straffes med mulkt eller avsted hvis han ikke gjør det.

Har hesten gaat sig varm, føres den ind i stalden og dækkes omhyggelig til med uldne tæpper. Tvinges arbejderen av træthet og overanstrengelse til at lade arbeidet hvile en stund, da lyder det som oftest fra den strænge herre:

„Du har din avsted, dit doone bæst, du dummere er end en hest!“

Tyve i huset.

Humorett av S. S.

Det er ikke behageligt — vi har det fra bedste kilde — at vækkes midt paa natten en sprængtold vinter av sin kjære halvdel med

skændigheden, de eneste midler, hvorved vi er istand til at ordne os saaledes i samfundet, at velstand og sundheit er arbejds frugter og arbejderens løn.

Jeg taler altsaa ikke om troen i forbindelse med Gud eller livet efter døden; det vedrører ikke socialismen; det er intet økonomisk spørsmål og bør ikke være et socialt eller samfundsspørsmål heller; det bør ene være et rent personligt spørsmål for hvert enkelt menneske, som ingen anden har ret til at blande sig i.

Altsaa kammerater ved den fgl. autoriserede paabudte tro øker vi elendigheden; det er min mening.

Barmhjertigheden er bevist paa uretfærdigheden. Hadde vi indrettet os retfærdigt i samfundet, indrettet os saaledes, at ethvert menneske hadde ret til andel i livets goder i forhold til sin ydelse av samfundsnyttigt arbejde, da vilde ingen trænge barmhjertighed, barmhjertighed vilde ikke eksistere. Dette er socialismens maal; det er hvad enhver bevidst socialdemokratis arbejder gaar ut paa.

Kan vi naa dette maal? Er det mu-

underretning om „at der er tyve i huset og at om du ikke gaar ned og taler til dem, saa vil vi alle bli myrbede i vore fengsel!“

Det er ubehageligt paa grund av kulden, Det er endnu mere ubehageligt paa grund av den maate, hvorpaa husmoren tar saken.

Saa vi kan knapt dable hr. Petersen, fordi han ikke straks sprang ut av sengen, selv ikke da hans kjære halvdel forfikkede ham om, at der sikkert fandtes mere end et dusin derne.

Petersen lyttede. Det var tyft som i graven. Han lyttede saa længe forgjæves til han paa ny søvned ind. Men det gjorde ikke hans hustru.

„Tys! Hører du ikke“, spør hun. „Og tante Saras selvtekande derne og hørenes nye søndagstøj og tyllsgardinene. Na, hvorfor — hvorfor gaar du dog ikke ned?“

„Men hvad skal det tjene til?“ svarede manden.

„Tjene til!“

„Ja, det er vel bedre, at de tar tante Saras tekande end mit liv.“

„Napoleon, du er en feig stakkar!“

„Nej, Amanda, jeg er ikke ræd, men der er ingen mening i at gaa ned. Tænk om en av dem skalde ligge bag døren ved kjøkkentrappen og, naar jeg søkte at komme forbi, slog ind hovedstallen paa mig? Det er ingen nytte i at jeg gaar ned nu, Amanda, fortsatte han, de maa være gaat, jeg hører dem ikke længere.“

„Jo, der har vi lyden igjen. Naa, Napoleon, gaar ikke du nu, saa gaar jeg, jeg skal fortælle alle naboer, hvad du er for en stakkar. Vil du gaa?“ skreg fru Petersen.

Ja, ja, jeg skal gaa; men lad mig først gi den lille et kys, for jeg skal aldrig, aldrig faa se ham mere. Om ti minutter er jeg dræpt.“

Men hun var ubevægelig; der fandtes ingen anden utveje end at adlyde, men han gjorde det kun nølende.

„Amanda“, ja han, skjælvende og med flapprende tender, „vi har nu vært gift i næsten fem aar. Har jeg ikke altid vært en god ækteskall?“

Har jeg ikke kjøpt dig nye hatte, skindkrave og højhælede sko?

Og nu vil du at jeg skal gaa ned for at bli myrbedt — nej, avbryt mig ikke — myrbedt, sier jeg, ja, bratt avdage paa den grusomme maate, slaet i hodet med kjødøtsen, saad halven overstaaret fra det ene øre til det andet, saad øjnene fulde av kayennepeber og blir slaat ihjel. Farvel! Jeg tilgir dig alt. Si vor lille kjære gut, naar han blir stor at hans far elskede ham, og at han døde som en helt. Da han fik at vide, at der fandtes en bande røvere i hans hus, stod han op av sengen, gif ned for at forsvare sin arme, men blev bukkede under for overmachten og dræptes. Ja . . .“

ligt at avskaffe fattigdommen med alle dens savn, og dermed al den baade aandelige og legemlige elendighed, der følger i dens spor?

Ja, det er muligt!

Fattigdom er savn, og hvad skalde det være i vejen for at frembringe saameget, at ingen behøvede at lide savn i nogen som helst retning?

Av sof til at frembringe alle mulige produkter findes i overskud, hvor du vender blikket hen. Ved at udvide pligten til at delta i det samfundsnyttige arbejde til alle mennesker, og ved en fornuftig ordning av alle produksjonsgrene vilde vi være istand til med langt ringere anstrengelse end nu at frembringe det mangedobbelte av alle mulige ting.

Hvorfor, spør jeg, skal den største del av befolkningen bo i elendige usunde hybler, 5—6 mennesker i et eneste rum? Er det fordi der ikke er tomter nok at bygge huse paa? Eller er det fordi, der ikke er tommer nok i skogen, eller nok til sten, eller arbejdsdygtige mænd nok til at bygge anstændige boliger til alle mennesker?

Hvorfor gaar ikke ethvert individ i sam-

„Napoleon“, kreg hun, „Gaa øjeblikkelig ned, og se hvorledes det er fat.“

„Ja, jeg skal gaa“, sa den næsten bevidtløse mand, idet han langsomt gik ned ad trapperne, skjældende, haffende tænder av rædsel.

Langsomt kom han ned i forstuen, tændte gasen — stansede og tittet sig omkring — tok paany et skridt — glyttede forigtigt paa skjoldbøden og fik se — fatten som lekte med skurebørsten!

Saadant kan forekomme i de ættestabelige liv.

Jndlandet.

—o—

Hensynslost er det, naar folk sender os ubetalte breve med anmodning om at sende dem et prøvenummer av bladet; først maa vi betale 20 øre i porto for brevet og siden 5 øre i porto for prøvenummeret. For fremtiden vil ubetalte breve til „Social-Demokraten“ ikke bli mottagne.

Til alle skræddersvende. Paa grund av, at hr. skrædder W. Holmstrøm misligholder pristuranten, opfordres kollegerne til ikke at tage arbejde hos denne, forinden forholdene er ordnede.

Bestyrelsen for skræddersvendenes forening.

„Fruen fra havet“. Henrik Ibsens sidste skuespil er oversat paa engelsk av vor meningsfælle fru Aveling, Carl Mary ældste datter.

Kristiania inseniørvesens arbeidere vedtog paa et talrigt besøkt møte iføndags, at indgaa til magistraten med andragende om 15 pct. lønforhøjelse og forkortet arbeidstid.

Udlandet.

—o—

En overklassetysk frisunden. Kansliraad Schulz, regjeringsboktrykker i Kjøbenhavn, var sat under tiltale for at ha leveret daarligere papir end han kontraktmessigt var forpliktet til, til de tryksaker han leverede den danske regjering. Kansliraaden tilstod, at han paa denne maate hadde snydt staten for 62,000 kroner; men undskyldte sig med sit ukjendskap til papirfabrikasjonene, sin tankeløshet og uaktomsomhed.

Den danske højestret fandt, at tiltalte „ikke hadde handlet i uredelig hensikt“, og han blev derfor frisunden. De 62,000 kroner har han nu dom for, at ha erhvervet paa redelig maate.

Andreas Costa. Den italienske socialdemokratiske stortingsmand, der er dømt til 3 aars fængsel, flygtede som nylig meddelt, efter sine venners raad til Paris.

Iføndags hadde regjeringen utskreven valg

fundet anstændigt og fornøytigt klædt? Er det fordi der ikke er uld nok, stoff nok, eller er det fordi, der ikke er hænder eller maskiner nok til at frembringe anstændig ekleer til alle mennesker?

Svorfor erholder den største del av arbejdsstanden kun utilstrækkelig daarlig løde? Er det fordi, at jorden ikke formaar at frembringe næring nok til dem alle?

Naar den største del av menneskene kun erholder de tarveligste skolekundskaber, er det saa fordi, der er mangel paa undervisningsmateriel eller mangel paa kundskabsrige lærere og lærerinder, eller er det kanske fordi, at den største del av menneskene er halvbidioter, der ikke kan lære noget, og som derfor naturnødvendig maa undvære alle de goder og nydelser, der følger med en kundskabsrig utdannelse?

Nej, og tusen gange nej, der er nok til alle av alt.

Naar allikevel den overvejende del av folket lever i ufrihed, uvidenhed og under alle mulige faavn, saa er aarsaken den, at en enkelt klasse har tilranet sig ejendomsretten til produktionsmidlerne; ved denne makt utsluges og undertrykkes folket, og ved den kan

paa en ny tingmand i hans fied, resultatet av valget blev, at Costa blev gjenvalgt med 7000 stemmer. Han vil nu vende tilbake og se om tinget er feigt nok til at utlevere ham til fængslet.

5000 skomakersvende strejker i Berlin.

Et kjæmpeteater skal opføres i New-York. Teatret skal med „lethed“ kunne rumme 50,000 mennesker og koste den „bagatel“ av 15 millioner kroner.

Døveriarbejderskernes strejk i Norkøping er endt med fuldstændig sejer for arbejdersterne.

Datoviser.

Maj.

Torsdag.	Freitag.	Lørdag.	Søndag.	Mandag.	Tirsdag.	Onsdag.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Bekjendtgjørelser.

—o—

En Dame ønsker nogle Timers grundig Undervisning i Engelsk. Billet med Opgave af Pris pr. Time, Mærket H. D. bedes nedlagt i Expeditionen.

Den social-dem. forening

anmoder sine medlemmer om talrigt at deltage under foreningens fane i demonstrationen den 1ste maj. Opstilling paa Youngstorvet kl. 3.

Bestyrelsen.

Alle Skomagere

opfordres til at Møde Torsdag 1ste Mai Kl. 8 Eftermiddag paa Youngstorvet, for under Fanen at deltage i Demonstrationstøget.

Skomagerartikler

i stort Udvalg til billigste Priser

hos

Karl E. Henberth,

13. Grændsen 13.

de næstes baate mat, klær, boliger, kundskaber og alt andet.

Umaadelig frækhed skal der til for at kunne se som kapitalisterne: „Jorden er vor“; men likesaa stor som kapitalisternes frækhed er folkets sneversy, naar det indbrømmer denne løgn. Ethvert menneske er ved fødielen av naturen givet ret til andel i jorden, berøvet denne andel kan ingen leve, likesaa lidt som han kan leve uden sin naturlige andelsret i solens lys og varme. For en enkelt klasse at se til de ubemidlede, „jorden er vor“, er likesaa unaturligt, som om de de vilde se: „solen er vor“; du er rigtignok født paa jorden, saa uten sol kan du ikke leve, dog faar du finde dig i at arbejde og betale os for lys og varme; over du at stjæle en eneste solstråle, vil du bli grepen av vort politi, dømt av vore dommere og spærret inde paa tugthuset til straf.

Maskinerne og enhver anden forbedring av arbeidsredskaberne, der kunne og skulde lette menneskene deres anstrængelser, der kunde og skulde staffe menneskene flere nydelser, de er i kapitalisternes hænder blit til det middel hvor-

Vaarfest

afholder den Socialdemokratiske Sangforening i Tekniken, Søndag den 4de Mai fra 7—2, afveklende med Sang og Dans m. m. Billetter a 0.80 for Damer og 1.00 for Herrer faaes ved Indgangen. De centraliserede Fagforeninger har Adgang. Bestyrelsen.

Skræddersv. Forening. Ekstra Møde

Fredag Kl. 6 Efterm. i Fælleslokalet, om 1) Holmstrøms Forhold til sine Svende. 2) Forslag om Arbeidsbøger. 3) Forslag fra en Klub om Regulering af Priserne. Alle der Arbejder for Mestere maa Møde. Tillige anmodes alle Skræddersvende om at Møde ved Samfundet idag Torsdag Kl. 2³/₄, for under Fanen at delta i Demonstrationstøget. Bestyrelsen.

Aktieforeningen „Social-Demokraten“.

Regning og indbetaling af aktier kan se hver dag i ekspedijonen

Øvre Boldgade 13.

Aktiernes styrelse er 10 kroner, der kan indbetales med mindst 25 øre om ugen.

Nestor B. Nilsens

Bogbinderi

er flyttet til

Akersgaden 34,

anbefales

til udførelse af alt til Faget hørende Arbeide.

Godt og billigt.

Mathea Wæmstads

Kjølesømförretning

Karl den 12tes Gade

No. 30, 3die Etasje.

Skandinavisk socialistisk literatur.

Kapitalen Af Karl Marx. Første del: Kapitalens Produktionsproces. . . . . kr. 2.00.

Kapitalen.. Anden del. Kapitalens Cirkulationsproces „ 2.00.

Socialismens Historie. Af Benoit Malon. Første del „ 0.40.
Anden del „ 0.40.

Sophus Pihl 1840—1880 „ 0.15.

Et stykke av en arbejderfamiljes liv „ 1.50.

Den socialistiske Stat i Virksomhed „ 0.10.

Socialismens Filosofi. Af Johannes Huber. Prof. dr. phil. „ 0.10.

Socialistiske Pjeser. Af forskjellige forfattere. (Karl Marx, Friederich Engels, W. Bracke, Louis Blanc, W. Liebknecht, Max Nordau, C. A. Schramm, August Bebel, P. Knudsen.) „ 0.80.

Det underjordiske Rusland. Af Stepnjak. (122 kvart sider.) „ 0.50.

Kvinden i Fortid, Nutid og Fremtid. Af August Bebel. (172 kvart sider.) „ 0.60.

Den socialistiske stats produksjonsevne „ 0.10.

Socialdemokratiets fordringer til Alderdomsforsørgelse. „ 0.10

Familjens, privatejendommens og statens oprindelse. Af Fr. Engels „ 0.50.

Fællesejendom og Privatejendom. Til belysning af det socialistiske program. Efter Paul Lafargue og Jules Guesde „ 0.10.

Kapital og Arbejde. En sammentrængt fremstilling af Karl Marx lære ved Domela Nieuwenheus „ 0.10.

Karl Marx's Ekonomiske Læror. Af Karl Kautsky. Oversat fra tysk til svensk af Fr. Sterky. Komplet i 4 hefter paa 80 sider; pr hefte „ 0.50.

Sygeforsikring og Alderdomsforsørgelse. Af P. Knudsen „ 1.00.

Socialisternes Katekismus. Af Louis Blanc „ 0.10.

Vil beskyttelsestøld forbedre vor stilling. Foredrag af C. Jeppesen. (28 sider.) „ 0.10.

Disse skrifter kunne med tillæg av porto faaes hos C. Jeppesen, Akersvejen 12.

Redigeret af en komite.

Ansvarhavende: C. Jeppesen.

Kristiania.

„Bort arbeide“s bogtrykkeri.